

[Pitzner.]

ket saa længe ud, inden vi kom til Behandling af et Lovforslag vedrørende denne Sag, og jeg vilde finde det endnu meget mere beklageligt, hvis vi ikke skulde kunne naa at faa i hvert Fald denne Del af Lovforslaget igennem i indeværende Samling.

Hvad de øvrige Paragraffer angaar, betegner de jo en komplet Omlavning af det, Rigsdagen har vedtaget for knap 3 Aar siden. Den Lov, vi fik den Gang, fremgik af det daværende Flertal, og det Lovforslag, der her er fremsat, er i det væsentligste Udtryk for, hvad den daværende Opposition stillede Ændringsforslag om, og som blev nedstemt. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Det er ikke saa underligt). Det er ikke saa underligt, siger den højtærede Minister, det giver jeg ham Ret i, men jeg synes, det er noget underligt, at man 3 Aar efter vil komme med et Lovforslag om en Omordning, som, hvordan man end vender og drejer det, vil koste ganske betydelige Beløb, for samtidig med, at jeg komplimenterer Sundhedsstyrelsen for det hurtige Arbejde, den har præsteret, maa jeg dog sige, at skønt det af Indstillingen ser ud, som om den helt og fuldt træder ind for den, er der dog mangfoldige Steder taget et vist Forbehold, bl. a. ogsaa overfor den økonomiske Side. Givet er det, at en Omdannelse af det nuværende Militærhospital til at gaa over under Rigshospitalet vil koste ret betydelige Beløb. Den ærede Ordfører for Venstre Hr. Nørskov nævnte, at der til det gamle Marinehospital regnes med en Udgift af ca. 100 000 Kr. Jeg vil nu ikke tro, at det behøver at blive stort mere, men det er aldeles givet, at der vil kræves meget store Beløb paa mange andre Poster, som ogsaa er nævnt af Sundhedsstyrelsen, dog uden at den anfører bestemte Tal; den siger kun, at det kan neppe andrage saa meget o. s. v. Sundhedsstyrelsen er endda gaaet saa vidt, at den siger, at hvis der ikke bliver Plads nok, hvis det skulde blive ønskeligt at faa mere, kan man ogsaa inddrage andre af Marinens nærliggende Ejendomme for i dem at skaffe Plads til samtlige militære Poliklinikker. Hvis det skal betyde, at der skal inddrages yderligere mange Ejendomme — jeg ved ikke, om Sundhedsstyrelsen f. Eks. har tænkt paa Søkvæsthuset —, saa bliver det dyrt at lave dem i Stand til Hospitalsbrug.

Paa mit Partis Vegne kan jeg kun udtale, at vi er decideret imod Forslaget om at ændre Forholdene med Hensyn til Militærhospital. Vi er, som jeg har nævnt, villige til blankt at gaa med til §§ 1 og 2, og jeg vil

for mit Vedkommende gøre alt, hvad jeg kan, for at fremme Sagen, hvis Ministeren vil gaa med til, at der paa Rigshospitalets Grund blev opført den Poliklinikbygning, som er ønsket. Den Merudgift, der vilde komme ud af det, vilde efter min bedste Overbevisning blive rent bagatelagtig. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Det er ganske urigtigt). Indenrigsministeren afbryder og siger, at det er ganske urigtigt! Det kunde dog tænkes muligt — skønt det maaske lyder meget usandsynligt —, at et menigt Medlem paa visse Ting kunde have mere Forstand end en Indenrigsminister; i alt Fald betvivler jeg, at den højtærede Minister har Ret i dette Tilfælde. Men det, som jeg tillægger størst Vægt, er, at vi faar gennemført det, som man efter mit Skøn absolut med Rette ønsker og kræver fra Rigshospitalets Side. Finansudvalget har været derude og set paa Forholdene. Forholdene, som de nu er i Poliklinikkerne, er under al Kritik, der er alt for lille Plads o. s. v. Behandlingen foregaar paa en for Rigshospitalet lidet værdig Maade. Men det er ikke Rigshospitalets Skyld; de har peget paa, hvad de maatte have. Det er Gang paa Gang sagt til Regeringen, ikke alene til den nuværende højtærede Minister, men ogsaa til tidligere Ministre, at der maatte ske en Ændring her, og jeg vil gaa stærkt ind for en saadan Ændring.

Jeg skal ligesom det ærede Medlem Hr. Nørskov i øvrigt ikke komme dybere ind paa Lovforslaget. Jeg har nævnt, at vi er imod denne Omlavning, denne endnu større Sammenblanden, end der allerede er. Det kan gaa med en Afdeling derude. Det, der nu foreslaas, er — det lyder for Resten saa kønt, naar man hører det —, at Militæret faar Lov at beholde i den vestre Bygning Kælderen og saa halvanden Etage!

Elna Munch: Da Rigsdagen i 1928 vedtog at evakuere Marinehospital og samle Hærens og Flaadens Patienter i Hospitalet paa Tagensvej, kunde man straks se, at denne Ordning var uholdbar. Det var uklogt, hvad man den Gang foretog sig, og det kunde ikke i Længden gaa. Paa et Tidspunkt, da Rigshospitalet sukkede efter Hospitalsplads, tømte man Marinehospital og flyttede dets Patienter ud paa Tagensvej, som man ikke kunde fylde med Hærens Patienter, og lod det fortrinligt indrettede Marinehospital staa tomt.

Naar man spurgte den daværende Forsvarsminister, hvad man tænkte sig at gøre ved Marinehospital, fik man intet Svar. Man indsatte i Loven en spøgefuld Paragraf,